

nýbrž musí býti vzato za podklad věcného přezkoumání rozsudku.

(Plenární rozhodnutí ze dne 29. října 1928, Pres. 1490/26.)

Dr. Bolomský.

D E N Í K.

Památka zemřelých členů profesorského sboru právnické fakulty Karlovy university prof. Dra Kamila Hennera a prof. Dra Karla Kadlce byla uctěna smuteční slavností pořádanou právnickou fakultou Karlovy university dne 12. ledna ve velké aule universitní v Karolinu. Úvodní proslov pronesl děkan právnické fakulty prof. Dr. Miříčka, načež promluvil o prof. Hennerovi docent Dr. Tureček a o prof. Kadlcovi prof. Dr. Saturník.

Novelisace t. zv. lex Oíner. Podle novinářských zpráv pomýšlí justiční správa na novelisaci t. zv. lex Oíner v tom směru, že by cenové hranice, rozhodné pro kvalifikaci trestných činů majetkové povahy byly zvýšeny, prý desateronásobně. Poklesu kupní síly peněz hovělo dosud naše zákonodárství potud, že zmocňovalo soud a veřejného žalobce spokojiti se s nižší vazbou přihlížejíce k povaze činu a k znehodnocení peněz. Podle týchž hledisek a hledě k malé nebezpečnosti pachatele pro cizí majetek, může veřejný žalobce navrhnouti potrestání pro přestupek proti majetku, nebyl-li by čin zločinem při nižší ceně předmětu. Toto ustanovení však je pouze provisorní — zákon z 22. prosince 1925 č. 471 Sb. z. a n. platí podle zák. č. 257/25 jen do konce března 1929 — a jest proto brzká úprava této velmi důležité otázky naléhavá. Vyslovili jsme již před časem (Právník 1926, str. 655) námitky proti požadavkům novelisace t. zv. lex Oíner a uvedl jsme též důvody, proč dáváme přednost nynějšímu řešení, jehož nedostatků arcif nikterak nezastíráme. Důvody nově uváděné pro novelisaci nás nikterak nepřesvědčují. Jistě se přeceňuje váha námitky, že užívání ustanovení § 9 cit. zákona, které umožňuje potrestání činu, jenž by byl jinak zločinem, jako přestupek, není stejnoměrné. Srovnávání dat ze Slovenska a z ostatních zemí není vůbec případné vzhledem k podstatným různostem hmotného práva trestního a pokud možno v užším okruhu pozorovati nestejnoměrnost, můžeme ji vysvětlovati stejně různou povahou místní zločinnosti jako nestejnoměrnou aplikací zákona. Jsme si ovšem vědomi, že naprosté jednoty v praxi sotva by bylo kdy dosaženo, avšak stejný nedostatek stíhá daleko větší měrou jiné instituce, na jejichž odstranění proto nikdo nepo-